GS 473

En wacker

Och hel Ny

Wisa,

Som warder

Ett

Samtal

Emellan

En Ungersvän

Och

En Jungfrue

Hörta tystu nogsamt

Swarta Sorg-Sakren opp

Siunges som then Juhlleken:

Jungfrun sick sig af Watzera Lustsam

Tryckt nu nyl[illegible]en.

Q 3

Ungerswäns
Sorge-Klagan:

1.

Mörka tysta natten ställer
Swarta Sorg-Baneret opp,
Dagens Hus ey mera giäller,
Men mörkstadnar i sitt topp,
Sömnen fälla de för wän,
Jag allen är waken än :,:

2.

Waken, men ey til mitt nöye,
Blott af sorg jag somnlös är;
Ty hwad andra kalla löye
Är mig endast til beswär;
Andra älska, älskas gien,
Jag allen är utan wän :,:

3.

Min Lisette, jag bekiänner
Uppå detta tysta fält,
At bland dem jag kallat wänner,
Har jag dig på Thronen stält;
Men hwad är min sägnad mer
När jag dig så sällan ser :,:

4.

Nu jag ensam går och wanckar,
Under himlens skyar blå,
Endast, endast mina tanckar:
Kunde jag ditt hierta se;
Ach! at jag, som tanckar min
Sielfwer stod wid sidan din :,:

5.

Ach hwad kunde jag begiära,
Större tidsfördrif och tröst,

An-

Annat nöye til at ära
Kommer aldrig i min troo;
Men hur högt iag det begiär,
Jag ändå allena är :,:

6.

I små foglar som vlån siunga,
Mängen Thon på denna Ort,
Lagen til Ehr späda tunga,
Flygen seen i morgom bort,
Och berätten hwad iag giör,
At iag för Liſette dör :,:

7.

En god natt Liſette täcka,
Sof, ſof nu min söta, sött;
Ach! at iag dig kunde räcka
Dår iag går af ängſtan trött,
Jag natt ingen roo begiär,
För'n iag rätt din egen är :,:

Tung-

Tungfruns Tröſte-Swar:

Ach! iag ſer hur mörka ſkyar
Ehr Deriſe har giort ſorg,
Men wet I ey mer de byar,
Der iag bor och är Ehr borg;
Sömnen kallar natten swän,
Tro ſunſwiſt iag är Ehr än :,:

2.

Haf god natt mitt enda Hierta,
Bortkiör ſorg ſom ſömnös giör,
Giör ey mer Ehr någon ſmärta,
Ehr allen iag blir ſom förr;
Andra älſka, älſkas gten,
Jag blir Ehr, I blir min swän :,:

Ehr

3.

Ehr Derise hör jag skatta,
För I mig så högt anser,
Högst på Thronen sättia achtadt,
Fram för alla swänner Ehr;
Doch hwad wil I sägnas mer,
När I mig med nöye ser :,:

4.

Ensam hör jag Ehr spatzerar
Under himlens bara fält;
Tiden, tiden han passerar,
Kommen I uti mitt Tält,
Ach at önskan Ehr och min
Giftwa kunde hugnad finn :,:

5.

Ach hwad kunde önskas mera
Hugnad, tidsfördrif och roo,
An jag fick min wän rätt åra,
Det kan I dock aldrig troo;
Men

Men hur gierna som jag wil,
Måst jag lita tiden til :,:

6.

Himlens foglar som plär qfwittra,
Och framgie mång liwslig sång,
Rusten Ehr til kungors Zittra,
Skrijen til, at det gör bång,
At Derise ondt ey gör,
Eller från Lisette dör :,:

7.

Nu, ån min Derise kiära,
Tid är det at soffwa sött,
Tag i hand på tro och åhra,
War af ängslan ey mer trött,
Aldrig mer I hår begiär,
An I min och jag Ehr är,
Aldrig mer jag hår begiär,
An jag Ehr och I min är.

Från

När Biörken bär Fikon,
Och Granen Melon;
När Tallen bär Krikon,
Och Aspen Citron;
När Enrek blir Ekar,
Och Eken blir Palm;
När Palmträ blir Bökar,
Och Boken blir Alm;
När all skuld opbörjer dö, möyligt
kan bli,
Så skal och swår kärlek sin swanskap
upbet si.